

Overslag, og jeg maa bede om Undskyldning, hvis jeg har bragt denne Sag paa Bane paa et mindre passende Sted.

Bessely: Det vil ikke være undgaaet Forsamlingens Opmærksomhed, at den meget ærede Minister har deelt sit Foredrag i to Dele. Den ene angik de Bemærkninger, jeg havde gjort til § 14, og hvori han forsvarede Posteringen, ikke ved dens Rigtighed, men ved at henvise til; at saaledes havde Formen for Finantsloven været, inden han blev Minister; men han har ikke udtalt sig om, hvorvidt han finder selve denne Paragraph hensigtsmæssig eller ikke. Den meget ærede Minister bemærkede, at der var saameget mindre Anledning til at opholde sig over den Ucorrecthed, der var tilstede med Hensyn til de paagjældende Summer, som der jo blandt Indtægterne findes forskellige Poster, der ere aldeles calculatoriske. Den meget ærede Minister nævnte et Tal, som jeg ikke ganske hørte, men jeg kan jo i den Henseende blot henvise til § 5, Tillæg A, Sp. 1794, hvor der staaer beregnet til Indtægt en Sum, der ender med $13\frac{3}{4}$ β. Det er ganske vist, at, naar man bruger en saadan Budgetteringsmaade, at man gaaer ned til Brøksstillinger, kan man ikke vente, at denne Maade vil staae til; men det er altsaa, forekommer det mig, et Argument, der er hentet fra den mindre heldige Maade, hvorpaa Finantsloven er affattet, men som egentlig ikke har med Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af selve § 14 at gjøre. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved; jeg vil haabe, at den meget ærede Minister vil ved det næste Forslag til Finantslov, som han vil have at fremlægge, gaae ind paa den Anførelse, at det er en Calcule, at man kun i meget faa Tilfælde kan komme til nøiagtige Summer, og at man derfor ikke skal opstille Summer, der see ud som nøiagtige, men som man veed, dog ikke ville være det. Jeg skal, da jeg er ved § 14, ogsaa henlede den meget ærede Ministers Opmærksomhed paa, at der ikke i Paragraphen er optaget Noget med Hensyn til Anlægget af den Berrubane, hvorom den meget ærede Minister har fremlagt et Lovforslag for Rigsdagen. Dersom dette vedtages, vil der jo upaatvivlelig i 1865-66

være Udgifter at afholde i denne Anledning, og det forekommer mig derfor, at dette maa have til Følge, at der ogsaa af den Grund maa gjøres en Forandring i Redactionen af Paragraphen. Jeg behøver vel ikke at forsikre den meget ærede Minister om, at jeg ikke har antaget det for hensigtsmæssigt at udsætte Finantslovens Vedtagelse til det sidste Dieblit; jeg har kun udhævet det som et Argument for, hvor vanskeligt, for ikke at sige umuligt, det vilde være at affatte denne Paragraph, naar man vil have alle disse Summer optagne i den. — Hvad nu de Bemærkninger angaaer, som den meget ærede Minister har gjort med Hensyn til den finantsielle Stilling, saa forekommer det mig for Dieblittet at være en meget vanskelig Sag at gaae ind paa. Vi kende vel Regnskabet for 1863-64, og vi have et foreløbigt Overslag med Hensyn til 1865-66, men det, vi ikke have, er en Udsigt over, hvorledes Indtægterne og Udgifterne stille sig for 1864-65. Den meget ærede Minister udhævede, at der af det sidste Aaar var en Tjeredesdel i Behold. Dette er jo vistnok en meget værdifuld Oplysning; men dermed have vi intet Tilføjningspunkt for Begyndelsen af Aaret 1865-66. En Oversigt over, hvorledes det stiller sig for 1864-65, forekommer mig derfor at være ønskelig, for at komme til nærmere at gaae ind paa den hele finantsielle Stilling. Jeg skal af den Grund ikke videre gaae ind paa dette Spørgsmaal, der jo desuden som bekendt ikke er blevet bragt frem af mig, men af et andet æret Medlem.

Lehmann: Da den ærede sidste Taler synes at ville fastholde den Indvending, han har reist imod § 14, skal jeg bringe i Thingets Erindring, at det vistnok er en i Formen ikke heldig, men tillige i Realiteten aldeles ustabelig Maade, hvorpaa Landstinget efter lange og meget vanskelige Stridigheder og Forhandlinger har tilendbragt en Sag, som ved den Løsning, den fik, har afværget meget alvorlige Ulemper for Landstingets hele Stilling, ikke blot til Finantsloven, men overhovedet til det, som man har villet betegne ved Udtrykket „finantsielle Anliggender“, og det forekommer mig derfor, at man allermindst fra Landsting-